§ 1. — Platnost zákona č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 15. ledna 1926, č. 8 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále na dobu od 1. ledna 1927 do 31. prosince 1927.

§ 2. — (1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 108. částce Sb. z. a n. 24. prosince 1926.)

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926, č. 245, o úhradě drahotních přídavků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotních přídavků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

§ 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotních přídavcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, ve znění vládního nařízení ze dne 19. února 1926, č. 29 Sb. z. a n., mění se takto:

„Nositel pojištění uhradí přídavky vyplacené během správního roku 1926 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru prémií v tomto správním roce předepsaných, při čemž jest prémie, předepsané u Zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě jak při stanovení rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této úřadovně příslušné, čítati pouze čtyřmi pětinami. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejblíže vyšší čtvrtinu a případného přebytku použíti ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle těchto pravidel předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

(Vyhlášeno v 111. částce Sb. z. a n. 29. pros. 1926.)

Instrukce ministerstva sociální péče ze dne 6. pros. 1926, č. 12823-IV 3, ku provádění § 68, odst. 2., zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n. (v dalším textu zkráceně označovaného p. z.) a čl. 18. vládního nařízení ze dne 30. prosince 1920, č. 693 Sb. z. a n., resp. § 68, odst. 2. a 3., vládního nařízení ze dne 19. ledna 1923, č. 16 Sb. z. a n., pokud jde o státní pragmatikální úředníky, zřízence, kancelářské oficianty a pomocníky státních úřadů.

I.

Převod premiových reserv při přestupech ze služby pensijního pojištění podrobené do služby státní.

A. Podmínky převodu.

a) Přestoupí-li zaměstnanec pojištěný povinně či dobrovolně (§ 28 p. z.) u Všeobecného pensijního ústavu nebo náhradního ústavu do státní služby, vyňaté podle § 2., odst. 1., č. 3., p. z. z pojistné povinnosti, jest nositel pojištění povinen vydati státu premiovou reservu potřebnou ke krytí získaných nároků přestupujícího pojištěnce, vypočtenou na základě ryzí premie podle svých vlastních početních základů (viz vládní nařízení

ze dne 16. dubna 1926, č. 51 Sb. z. a n.) po případné srážce splátek, které pojištěnec ústavu dluhoval v době výstupu. V každém případě musí však býti převedena aspoň částka odpovídající premiové reservě, která by tu byla, kdyby zaměstnanec byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu po celou příspěvkovou dobu započítatelnou podle § 73., odst. 7., p. z. pro pojištění, včítajíc v to i služební léta případně zakoupená, t. j. léta, za něž byla složena zákupní částka (§ 31 p. z.) po 1. lednu 1909.

b) Povinnost převésti premiovou reservu podle hořejšího odstavce je tu jen, stal-li se vstup do služby státní nejdříve dnem účinnosti zákona ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., t. j. v Čechách, na Moravě a ve Slezsku dnem 1. července 1920, na Slovensku pak a v Podkarpatské Rusi dnem 1. ledna 1922, bez ohledu na to, vystoupil-li zaměstnanec ze služby soukromé, pensijnímu pojištění podrobené snad před tímto dnem.

c) Dalším předpokladem pro převod premiové reservy za takovéhoto zaměstnance je, aby jeho činnost ve službě státní nespočívala ve výkonu prací převážně manuelních nebo podřízených, jež nezakládají podle § 1. p. z. vůbec pojistné povinnosti. V tomto případě má ovšem zaměstnanec vůči svému bývalému nositeli pojištění nárok na vrácení pojistných premií podle § 25. p. z.

d) Povinnost ku převodu premiové reservy je tu nejen tehdy, přestoupil-li pojištěnec ze služby pensijnímu pojištění podrobené do služby státní bezprostředně, nýbrž i tenkráte, uplynula-li mezi jeho výstupem z jedné služby do druhé doba sebe delší. Trvalo-li však toto přerušení déle 12 let, převádí Všeobecný pensijní ústav, po případě náhradní ústav státu pouze premiovou reservu odpovídající nejvýše pětileté době pojištěné u toho kterého ústavu.

Vrátil-li pak nositel pojištění přestouplému zaměstnanci — jak přes ustanovení § 25., odst. 6., p. z. není zcela vyloučeno — po jeho výstupu ze služby podrobené pensijnímu pojištění pojistné premie, není tím nikterak zproštěn povinnosti převésti za tohoto zaměstnance premiovou reservu podle odstavce a), redukovanou ovšem ve smyslu § 26. p. z. (srovnej odd. II., A, lit. g), odst. 2.).

B. Způsob převodu.

a) Úřad poukazující služební platy svému zaměstnanci dotáže se tohoto při nastoupení služby, zda a kdy byl pojištěn, u které zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu nebo snad u kterého náhradního ústavu. V případě kladném pak jest úřad povinen ohlásiti nositeli pojištění, u něhož byl zaměstnanec naposled pojištěn, vstup zaměstnancův do svých služeb během 4 neděl ode dne vstupu počínaje, uplatniti nárok na převod premiové reservy s odvoláním na § 68., odst. 2., p. z. a požádati zároveň nositele pojištění, aby premiovou reservu převedl dobropisem na šekový účet hlavního finanč. ředitelství v Praze čís. 37792*75, po př. na šekový účet hlavního finančního ředitelství v Užhorodě číslo 37792*46 podle toho, na který šekový účet dotyčný státní úřad dobropisem převádí pensijní příspěvky srážené ze služebních platů zaměstnance, nebo by převáděl, kdyby zaměstnanec byl povinen platiti pensijní příspěvky. Úřad služební platy poukazující zašle opis této žádosti příslušnému (zemskému nebo hlavnímu) finančnímu ředitelství na vědomí.

Nositel pojištění jest povinen převésti do 4 neděl po tom, kdy obdržel uvedenou ohlášku (resp. žádost), na nového zaměstnavatele příslušnou premiovou reservu a sděliti zemskému (hlavnímu) finančnímu ředitelství, na jehož šekový účet příslušnou částku poukazuje, veškeré okolnosti rozhodné pro dosavadní pojištění, převod a výpočet premiové reservy spolu s osobním listem evidenčním. Částku, kterou jest převésti, nutno zúrokovati až do dne převodu 4 procenty počínajíc dnem vstupu do služeb u nového zaměstnavatele.

Zemské (hlavní) finanční ředitelství zúčtuje příjem vyplývající z převodu premiové reservy v kap. VIII. tit. 1., § 1. resp. kap. VIII. A,

tit. 1 § 1. státního rozpočtu a oznámí to, jakož i data jemu sdělená nositelem pojištění, úřadu poukazujícímu služební platy zaměstnancovy a zašle tomuto úřadu osobní list evidenční. Úřad poukazující služební platy rozhodne o zhodnocení premiové reservy podle příslušných předpisů, uvědomí o tom zaměstnance a rozhodnutí zapíše do osobního výkazu kolona III. „Doby započítatelné pro výměru odpočivných požitků a doby, jichž započítatelnost byla povolena." K osobnímu výkazu jest připojiti osobní list evidenční.

b) Ministerstvo sociální péče přezkoumá v pochybných případech správnost výpočtu převedené premiové reservy.

Případné spory mezi nositelem pensijního pojištění a státním úřadem, jež se týkají převodu premiových reserv, rozhoduje podle § 77, odst. 2. a 3., p. z. ministerstvo sociální péče.

II.

Převod premiových reserv při přestupech ze služby státní do služby podrobené pensijnímu pojištění.

A. Podmínky převodu.

a) Vystoupí-li zaměstnanec ze služby státní, vyňaté z pojistné povinnosti podle § 2., odst. 1., č. 3., p. z., aniž byl dán na odpočinek, a vstoupí-li do pojistné povinnosti podle pensijního zákona, jest stát povinen vydati nositeli pojištění, u něhož bývalý jeho zaměstnanec jest pojištěn, premiovou reservu, která by byla u Všeobecného pensijního ústavu nashromážděna, kdyby zaměstnanec byl býval pojištěn u tohoto ústavu, a jež v důsledku toho odpovídá době ztrávené ve státní službě teprve 1. lednem 1909 počínaje.

Výrazem „odpočinek" jest rozuměti nejen odpočinek trvalý, nýbrž i dočasný, po př. i dovolenou s čekatelným (§§ 73, 75 a 79 služební pragmatiky), ať již veškeré tyto způsoby přeložení do neaktivity jsou spojeny s více méně trvalými, periodicky se opakujícími pensijními resp. služebními platy, či s odbytným jednou pro vždy. (Srovnej § 23 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 286 Sb. z. a n.).

Ztratil-li pensionovaný zaměstnanec později z jakéhokoliv důvodu nárok na odpočivné platy, oživuje povinnost státu k převodu premiové reservy, jejíž výše se stanoví podle pojistně-matematických zásad pensijního zákona.

Na povinnost státu ku převodu premiové reservy nemá vlivu poskytnutí příspěvků na výživu podle §§ 98 a 116 služební pragmatiky neb jiných obdobných předpisů.

Rovněž je pro převod ten zcela lhostejno, z jaké příčiny opustil zaměstnanec vyňatou službu, zejména učinil-li tak dobrovolně, či byl-li z trestu propuštěn. Nelze tudíž odpírati snad převod premiové reservy poukazem na ustanovení § 86 služební pragmatiky úřednické neb jiných obdobných předpisů.

b) Ustanovení oddílu I., A, lit. b), platí zde obdobně s tím rozdílem, že stát není povinen k převodu premiové reservy, vystoupil-li zaměstnanec před 1. červencem 1920 resp. 1. lednem 1922 ze služby státní a vstoupil nejdříve tohoto dne do služby soukromé pensijnímu pojištění podléhající (čl. 18. odst. 1., prováděcího nařízení ze dne 30. prosince 1920, č. 693 Sb. z. a n.)

c)Dalším předpokladem pro převod premiové reservy za přestoupléhо zaměstnance je, že činnost jeho ve službě státní byla alespoň taková, jak vyžaduje resp. vyžadovalo ustanovení § 1. p. z. Povinnost ku převodu premiové reservy je tu ovšem jen za tu dobu, po kterou zaměstnanec takovéto kvalifikované práce ve státní službě skutečně vykonával.

d) Převésti premiovou reservu je v prvé řadě povinen ten vyňatý zaměstnavatel, u něhož byl zaměstnanec před svým pře-

stupem do soukromé služby pensijnímu pojištění podrobené naposled zaměstnán. Byl-li tedy stát zaměstnavatelem dřívějším, má tuto povinnost jen tenkráte, vystoupil-li zaměstnanec z jeho služeb po 30. červnu 1920, resp. 31. prosince 1921 a jen potud, pokud služební dobu u něho ztrávenou pozdější zaměstnavatel pojištěnci nezapočetl a jí odpovídající premiovou reservu podle odst. a) nepřevedl (čl. 18, odst. 3, cit. prov. nařízení č. 693/1920 Sb. z. a n.).

Při převádění premiové reservy nesmí stát převésti méně, nežli činí premiová reserva naň snad již podle hořejších ustanovení převedená a přírůstek premiové reservy Všeobecného pensijního ústavu, jenž odpovídá době ztrávené ve službě státní (čl. 18, odst. 4, cit. prov. nařízení č. 693/1920 Sb. z. a n.).

e) Pro stanovení premiové reservy přicházejí v úvahu toliko léta skutečně odsloužená ve státní službě a nikoliv tedy t. zv. léta ideální, jež se podle různých právních předpisů započítávají do pense státních zaměstnanců, jako na př. podle zákonů č. 457/1919 Sb. z. a n. (válečná pololetí), č. 76/1922 Sb. z. a n., č. 153/1923 Sb. z. a n., č. 462/1919 Sb. z. a n. atd.

Pro výpočet premiové reservy padá dále na váhu i doba služby bezplatné a nebo sice placené, ale bez povinnosti zapravovati pensijní příspěvky.

Z fikce § 68., odst. 2., věta 2. p. z. vyplývá, že nutným předpokladem pro výpočet premiové reservy je určení tříd služného, do nichž by byl býval přestouplý zaměstnanec zařazen, kdyby byl býval pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu. Určení to provede se podle zásad a obdoby § 3. zákonů resp. nařízení ze dne 16. prosince 1906, č. 1. ř. z. z r. 1907, ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z. a ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., při čemž jest zaměstnance, pokud žádného platu nepožívali, zařaditi do I. třídy služného.

Za zaměstnance, který během bezplatné dovolené vstoupil do zaměstnání zakládajícího pojistnou povinnost, jest převésti premiovou reservu ke dni vstupu do tohoto zaměstnání, kterýžto den je rozhodným též pro její výpočet.

f) Ustanovení oddílu II. jest použíti zásadně i na zaměstnance, kteří sice v době přestupu nebyli ještě účastni státního zaopatření pensijního, měli však alespoň zaručeny normální pensijní nároky po uplynutí zkušebního času nebo prozatímního postavení.

g) Ustanovení oddílu I., A, lit. d), odst. 1. a 2., platí zde obdobně.

Vrátil-li stát podle platných předpisů právních vystouplému zaměstnanci pensijní příspěvky zapravené ve státní službě (viz § 50. nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z a § 66 vládního nařízení ze dne 7. července 1926, č. 113 Sb. z. a n.), není tím dotčena jeho povinnost převésti nositeli pojištění při vstupu tohoto zaměstnance do služby pensijnímu pojištění podrobené premiovou reservu, redukovanou podle zásad pensijního zákona, po př. předpisu § 66, odst. 5, cit. nařízení č. 113/1926 Sb. z. a n. (srv. k tomu též čl. 4, prov. nař. č. 693/1920 Sb. z. a n., jehož poslední odstavec činí vrácení premií z premiové reservy, jež byla svého času za vystouplého zaměstnance nositelem pens. pojištění na vyňatého zaměstnavatele převedena, závislým na okolnosti, zda má zaměstnanec ten nárok na vrácení pensijních příspěvků i vůči zaměstnavateli vyňatému).

B. Způsob převodu.

a) Nositel pensijního pojištění má oznámiti příslušnému úřadu vstup zaměstnancův do pojištění během 4 neděl ode dne přihlášky.

Úřad ten je pak povinen převésti během 4 neděl po tom, kdy došlo zmíněné oznámení o přijetí, na nositele pensijního pojištění příslušnou premiovou reservu a sděliti mu veškeré okolnosti rozhodné pro převod, zejména osobní data zaměstnancova, služební dobu, služební platy, jež

postupně měl, způsob, jak byl rozvázán jeho služební poměr, zda a z jakého právního titulu mu byly vráceny pensijní příspěvky nebo vyplaceno odbytné a pod.

O zúrokování převáděné částky platí obdobně ustanovení odd. I., B, lit. a), odst. 2.

Vypočítávání premiových reserv převáděných státem na Všeobecný pensijní ústav aneb náhradní ústav provádí ministerstvo sociální péče v Praze.

V důsledku toho jest třeba, aby úřady služební platy poukazující sdělily data v druhém odstavci uvedená, jakož i den vstupu přestouplého zaměstnance do pojištění u toho kterého pensijního ústavu, nejprve ministerstvu sociální péče a to již během jednoho týdne po dojití oznámení v prvním odstavci zmíněného.

Jakmile obdrží úřady ty od ministerstva sociální péče výpočet premiové reservy, vyhotoví za účelem výplaty vypočtené částky platební rozkaz zemskému (hlavnímu) finančnímu ředitelství, jehož příslušnost se řídí podle zásad stanovených v odd. I., B, lit. a), odst. 1.

O tomto opatření vyrozumí poukazující úřad současně přestouplého zaměstnance a příslušného nositele pojištění, jemuž zašle též data v odstavci druhém uvedená.

Zemské (hlavní) finanční ředitelství zašle pak bez prodlení zmíněnou částku příslušnému nositeli pojištění na jeho šekový účet Poštovním šekovým úřadem v Praze a zúčtuje vydání vyplývající z převodu premiové reservy v kap. VIII., tit. 4, § 1, resp. kap. VIII. A, tit. 4, § 1 státního rozpočtu.

b) O rozhodování sporů platí obdobně ustanovení odd. I., B, lit. b), odstavec 2.

Seznam nositelů pensijního pojištění podle zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 Sb. z. a n.

1. Všeobecný pensijní ústav se šesti zemskými úřadovnami:
   Zemská úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze.
   Zemská úřadovna II. Všeobecného pensijního ústavu v Praze.
   Zemská úřadovna I. Všeobecného pensijního ústavu v Brně.
   Zemská úřadovna II. Všeobecného pensijního ústavu v Brně.
   Zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Opavě.
   Zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě.
2. Pensijní ústav pro úředníky Akciové společnosti, dříve Škodovy závody v Praze.
3. Pensijní ústav Pražské železářské společnosti a Královdvorské cementárny, akciové společnosti v Praze.
4. Pensijní ústav Poldiny huti v Praze.
5. Pensijní ústav akciové společnosti strojírny dř. Breitfeld, Daněk i spol. v Praze.
6. Pensijní ústav akciové společnosti Českomoravská-Kolben v Praze.
7. Pensijní ústav firem F. Ringhoffer a Ringhofferovy závody a spol. v Praze.
8. Pensijní ústav I. Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě.
9. Pensijní ústav II. Vítkovických kamenouhelných dolů v Moravské Ostravě.
10. „Pensionsinstitut I. der Beamten der Witkowitzer Bergbau- und Eisenhüttengewerkschaft“ ve Vítkovicích.
11. „Pensionsinstitut II. der Beamten und Bediensteten der Witkowitzer Bergbau- und Eisenhütten-Gewerkschaft“ ve Vítkovicích.
12. Pensijní ústav Báňské a hutní společnosti v Brně.
13. Pensijní ústav Severní dráhy Ferdinandovy v Mor. Ostravě.
14. „Larisch-Mönnichsches Pensionsinstitut“ v Karvinné.